

Locations

VI GICK OSS UT I VÄRLDEN EN SOMMAR, i regi av Erik Lindeberg

Filmen kommer spelas in till största delen i Bretagne, som är ett mycket visuellt landskap, fyllt av existensiell och andlig symbolik. Ett slags "Memento Mori"-landskap, vackert och kargt på samma gång, vilket ger en känsla av äventyr och förundran. Tidvattensskillnaderna på 14 meter är bland de största i världen och dess cykler blir en allegori för tidens gång, förgänglighet och pånyttfödelse.

Genom ett lyckligt sammanträffande har vi fått tillgång till Andra Lasmanis (fotograf, fd konsulent på Filminstitutet) hästgård *Dol de Bretagne*. I maj 2015 besökte jag, tillsammans med en locationscout området genom stöd från Konstnärsnämnden. Vi provbode på gården, som visade sig vara en perfekt bas att förlägga inspelningen till, samt rekade platser under en veckas tid. Inom en omkrets av en halvtimmes bilresa från gården fann vi de flesta av de inspelningsplatser vi velat ha. Här följer en presentation av dessa platser.

Dol-de Bretagne

Medeltida liten stad med en gotisk katedral och typiskt franska gator och krogar. Staden är ännu nästan helt förskonad från turister. I princip ingen pratar engelska, vilket kan bidra till spännande dokumentära möten för en karaktär på resa.

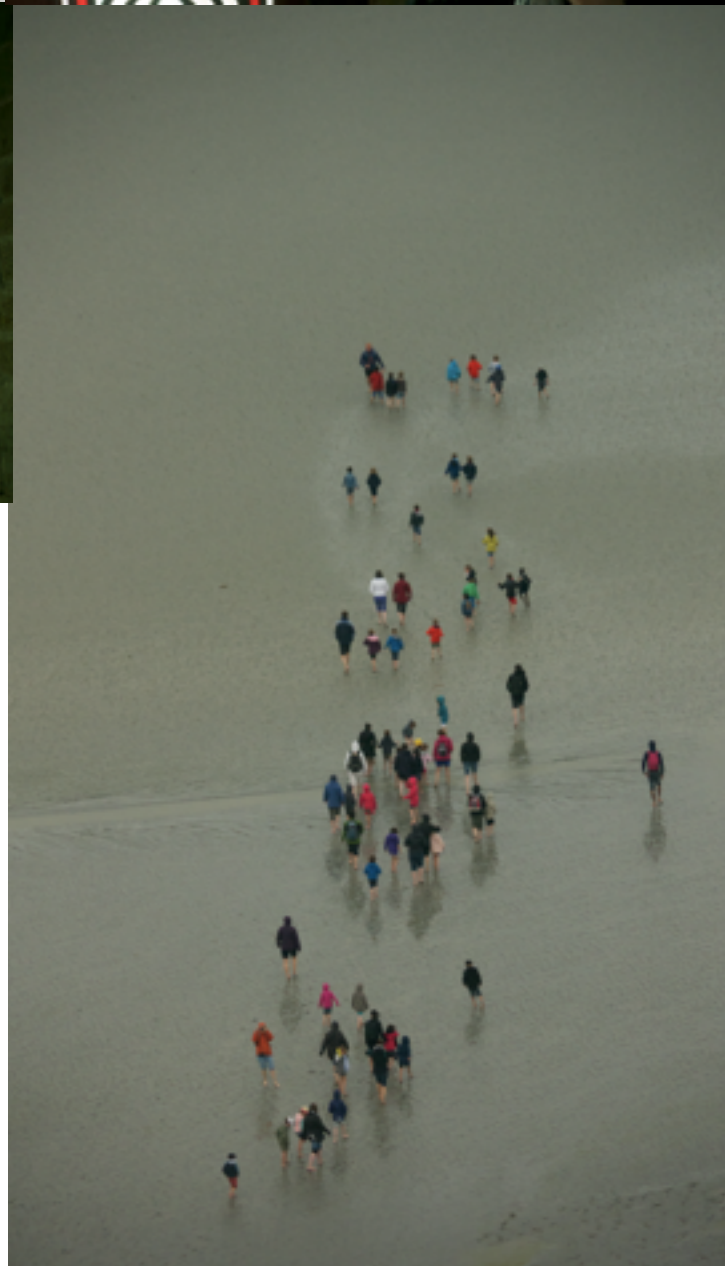

Hästgården

Andra Lasmanis gård i Dol har förutom att den kan fungera som bas för inspelningen, tillgång till flera miljöer som passar filmen. Gårdens islandshästar har något tidlöst över sig. De har inspirerat till en scen som visar ett möte mellan åldrad resenär och djur, en ordlös kommunikation och längtan efter närhet. Detta kommer att improviseras fram på plats. Runt den gamla stengården finns också visuellt intressanta skogspartier och fält.

Mont-St Michel

Mont Saint Michel är ett slottsliknande komplex med kloster och klosterkyrka som ligger högt uppe på ett berg på halvön Mont-Tombe, mitt ute i Atlanten. Det är en fysiskt krävande vandring upp hit, men den belönas med en närmast andlig upplevelse av den vidsträckta utsikten och det speciella ljuset och akustiken som väntar i klosterkyrkan. Miljön inbjuder till en scen som prövar en åldrad resenärs fysik och erbjuder en fond för existensiella tankar.

Då och då blir Mont-Tombe till en ö i och med att tidvattnet översvämmar den naturliga landbron som förbinder klostret med fastlandet. Det är möjligt att vandra långt ut vid ebb. Människan blir mycket liten i denna storslagna omgivning, just som en kan känna sig som ensam resenär.

Cancale

Hamnstad med en stor ostronodling, och karga klippor.

Tidvattenskillnaderna är enorma, och får massiva fartyg att stå på botten vid ebb som leksaksbåtar.

Cote D'Emerald

Inte långt från Cancale finns en flera mil lång kuststräcka, med omväxlande karga klippor och superfina sandstränder. Här planerar vi en badscen.

Några kilometer norrut finns Point du Gruin, en ovanligt scenisk plats där två hav möts och skapar starka strömmar i vattnet.

St Malo

Saint-Malo byggdes som ett muromgärdat citadell som skydd mot floden Rances mynning och har i århundraden varit ett piratnäste.

Stationer

I både Dinan och Dol finns välbevarade gamla stationer som lämpar sig för inledande och avslutande scener, samt möten med resenärer i andra åldrar.

Passage du Gois

Detta är en av Frankrikes mest besynnerliga platser. Passage du Gois består av en flera kilometer lång fullt farbar bilväg som två gånger om dagen översköljs av tidvattnet och helt försvinner i havet. Den kommer ha en stor roll i filmen. Under ebb plockar lokalbefolkningen snäckor i den "oändliga" leröknen, som de gjort i generation efter generation.

Om locations och vårt arbetssätt

Filmen byggs upp av olika scener från en resa som tittaren är medpassagerare på, och där varje scen på något sätt rör vid temat relationer. Relation mellan människor, mellan människan och tidens gång, människan och naturen, människan och en plats. Formen på filmen ska vara mer poetisk och betraktande än driven.

Vi vill låta platserna, medverkande och teamets nyfikenhet på dessa platser, styra inspelningen och låta handling och riktning uppstå efter hand. Det vill säga skapa i stunden. Vi kommer sedan efter resan att tillbringa en längre tid i klipprummet för att likt en dokumentär process foga ihop scenerna till en berättelse som ska kunna tolkas på flera sätt.

Tre exempel på scener som kan utspela sig på de platser som presenterats på tidigare sidor:

Strand

En äldre kvinna går med sin packning ner för en stig genom en lummig terräng. Stigen leder ner mot havet. Mellan klippor finns en sandstrand. Det finns en annan person där, en ung kvinna, som lagar mat på ett stormkök. Hon frågar om den äldre kvinnan vill ha något. Hon tackar ja. De inleder ett samtal och äter tillsammans den enkla maten. Efter att de ätit går de ner till vattnet och klär av sig för att bada. Kameran följer nära, vi ser att kvinnornas kroppar är både olika och lika. Efter badet tar den unga kvinnan fram en flaska vin. Skymningen faller. De tänder en eld och lyssnar på vågorna tillsammans.

Byn

En äldre kvinna går med en ryggsäck på en landsväg utanför en by. Det är natt, tyst, inga andra människor syns till. Längre bort syns orangea gatljus och längs gatan syns mörka silhuetter av hus, alla med jalusier för fönstren. Kvinnan går ut från byn, fält och träd avtecknar sig framför henne i månljuset. Hon går förbi en hage där det står hästar. Kvinnan ser sig omkring, lägger ifrån sig packningen vid väggkanten och klättrar in under taggtråden. En häst kommer fram till henne. Hon sträcker fram handen och stryker den varsamt. Hästen frustar tyst, buffar sitt huvud mot henne, och andas varmt i hennes hand. Kvinnan lutar sig mot hästen och drar in dess doft och smittas av dess lugna andetag. Efter en stund lösgör hon sig, tar upp ryggsäcken och går vidare för att snart försvinna ut i mörkret.

Klostret

En äldre kvinna sitter på en buss som kör på en smal väg omgiven av vatten. Hon stiger av, utanför finns en slottsliknande byggnad som ser ut att stiga upp ur havet (Mont Saint Michel). Det är fullt av turister. Hon går med möda uppför trånga, branta trappor. Längst upp på bergsklippan möts hon av ett kloster (La Merveille, "Miraklet"). Hennes blick fastnar på tusenåriga detaljer, stensulpturer och ornament. Ljuset strilar in från gluggar i väggen och lyser upp kvinnans ansikte när hon ser ut mot horisonten. Det är ebb där nere och en frilagd havsbotten breder ut sig så långt ögat kan se. Färglada grupper av människor rör i detta grå landskap, som myror. Hon lämnar klostret, tar sig nedför alla trapporna, genom turistströmmarna igen och lämnar platsen. Hon kavlar hon upp sina byxor och börjar vandra rakt ut i den blöta sanden, som de hon sett där uppför göra, men för sig själv. Turisternas larm försvinner och det blir allt tystare. Efter en stund vänder hon sig om och ser slottskomplexets enorma siluett. Det går inte längre att urskilja några andra människor. Hon är helt ensam, bara vinden och hennes egna steg hörs.